

Mati Nõmmiste:

KUI PALL LÄHEB SINNA, KUHU PEAB, ON SELLEST PALJU RÕÕMU!

„Tennis annab lisaks kehalisele koormusele ka ajule tegevust – pea peab töötama nagu malemängus ja keha peab suutma seda ellu viia, mida aju on välja mõelnud,“ räägib viimased neli aastat aktiivselt tennisemängu harrastanud Mati Nõmmiste oma südamelähedasest hobist.

gapäevaelus juhib Nõmmiste ärinõustamis- ja auditeerimisfirmat Grant Thornton Rimess, mille ta asutas koos partneritega 23 aastat tagasi. Ka töö vandeaudiitorina ja audiitorkogu asepresidendina ei jäta just palju aega hobidega tegelemiseks, kuid tennisemängu jaoks tahab ja suudab Mati aega leida. Tema põhjendus kõlab lihtsalt ja loogiliselt: „Kui 30–40ndates eluaastates võib veel tunduda, et tervisega võib mängida, siis edasi tundub, et ega ikka ei saa küll. Nii et 15–16 aastat tagasi taas spordiga tegelema hakkamine oli teadlik otsus, sest ega muidu kehakaalu ja enesetunnet korda ei saa,“ selgitab tänavu veebruaris 58. sünnipäeva tähistanud Mati endale omasel tagasihoidlikul, kuid konkreetsel moel. Nii hakkaski ta 15 aastat tagasi regulaarselt jõusaalis käima, kus tehakse umbes kaheksaliikmelise grupi koosseisus treeneri juhendamisel erineva koormusega erinevaid kompleksharjutusi. „See distsiplineerib väga kõvasti, sest kui tead, et kord nädalas on kindlal kellaajal sinu aeg ja sa ei lähe, siis on nii

enda kui teiste ees piinlik. Vaba graafikuga käies ei märkaks keegi, kas oled kohal või mitte,“ muigab Mati.

TÜTAR JUHTIS TENNISE JUURDE

Tennisereketi võttis Nõmmiste esimest korda kätte 2011. aasta detsembri alguses. „Tütar mängis lapsena 5–6 aastat tennisit ja hiljuti tekkis tal mõte, et peaks uuesti alustama. Ma siis ütlesin, et tulen ka kaasa, mille peale tegi ta suured silmad ja vaatas mulle väga tõsiselt otsa,“ meenutab Nõmmiste.

Tütrel kahtlused isa tennisemängu võimekuse suhtes said õige pea kinnitust, sest esimene kord Pirita TOP-i tennisväljakul reketi ja palli seltsis ei pakkunud Matile just kuigi meeliülendavaid emotsioone. „Mõtlesin, et sellest ei saa küll kunagi asja. Kui sa oled ühe koha peal ja pall läheb teise kohta või kui pall ja reket kuidagi

Nõmmiste: „Kui 30–40ndates eluaastates võib veel tunduda, et tervisega võib mängida, siis edasi tundub, et ega ikka ei saa küll.“

kokku ei saa, siis tekib küll küsimus, et kui suur kobakäpp saab üks inimene olla?“ Kuid kobakäpa tunde hoolimata jätkas Mati treener Martin Lääts juhendamisel tennisega tegelemist, sest see tundus emotsionaalse ja köitvana, rääkimata siis sellest, et kui midagi on ette võetud, siis tuleb ju kuhugi ka välja jõuda.

Kord nädalas tennisit mängimas käima hakanud Mati hindab enesekriitiliselt, et selleni, kuni väljakul midagi välja tulema hakkas, kulus tal vähemalt aasta–poolteist. „Väljakul veedetud tundide arv on

● Mati Nõmmiste ja Helen Jõgi: Pirita Top paarismängu turniiri võitjad.

● 50ndates eluaastates tennisemänguga tegelema hakanud Mati Nõmmiste leiab, et tennis on huvitav ja põnev ala, millega alustamiseks pole kunagi hilja.

● Aprillis Türgi laagris koos treener Sam Ulpiga.

otseses korrelatsioonis sellega, mis väljakul välja tuleb,“ nendib ta ja lisab, et viimasel aastal on ta mängimas käinud kaks korda nädalas, vahel ka kolm. Ka treener on vahetunud: kui mullu kevadel Lääts ümbermaailmareisile suundus, hakkas Mati harjutama Sam Ulpi käe all.

Praeguseks on Mati mänguvorm juba selline, et kui isa ja tütar vahel palli üle võrgu põrgatavad, siis isa tütrelt „väga hullusti sisse ei saa“ nagu ütleb Mati muiates. Nõmmiste perest pole nad ka sugugi ainsad, kes on tennisepisikuga nakatunud, sest aeg-ajalt võib väljakul näha ka Mati abikaasat.

VÖISTLUSEL LOEB EESMÄRGI TÄITMINE

Kuid erinevalt pereliikmetest tahab Mati end ka võistlustel proovile panna ja nii on ta pidevalt osalenud Pirita TOP Karika igakuistel etapivõistlustel. „Kui midagi teed, siis peab end teistega võrdlema ka. Võistlused pole küll mäng mõisa peale, kuid võistluspinge all mängida on hoopis teine asi kui tavalises treeningus,“ selgitab Mati. Võit pole tema jaoks eesmärk omaette, oluline on hoopis võimalus võistlussituatsioonis erinevate inimestega mängida ja täita endale seatud eesmärk. „Õnnestunud on selline võistlus, mille järel tunnen, et tegin enda poolt kõik ja plaanitu õnnestus – sõltumata sellest, kas võitsin või kaotasin. Vahel mõne tugevama mängija vastu paar–kolm geimi kätte saada on palju parem tunne, kui nõrgemaga mitte nii tugevat mängu mängides võita,“ selgitab ta.

Vastates küsimusele, mis on tema jaoks tennisemängus kõige raskem pähekkel, jääb Mati pikalt mõttesse ning leiab siis, et küllap on kõige raskem stabiilsuse saavutamine. „Kord tuleb kõik hästi välja, siis jälle mängin nii nagu teeks seda esimest korda,“ nendib Mati ja lisab, et emotsionaalselt raske on ka siis, kui ta seab endale mängus eesmärgi, mida ei suuda

saavutada. Enesekriitiliselt mainib ta, et probleeme on vahel näiteks mänguplaani elluviimisega. „Hasart kipub tekkima ja siis on raske külma pead säilitada. Siis kipun väljakul rabelema ja valesid otsuseid tegema,“ kirjeldab ta.

Nõmmiste: „Väljakul veedetud tundide arv on otseses korrelatsioonis sellega, mis väljakul välja tuleb.“

Oma tennisemängust rääkides jääbki Mati kogu vestluse jooksul tagasihoidlikuks, rõhutades mitu korda, et teda ei saa tõsiseltvõetavaks mängijaks pidada.

EESKUJUUS KAVALAD MÄNGIJAD

Nagu küllap igale tennisemängijale, meeldib ka Matile teleka vahendusel proffide mängule kaasa elada. Talle meeldivad mängijad ja mängud, kus on näha kavalust, selget plaani ja teise sõna otseses mõttes haneks tõmbamist. „Sellised näited võiks olla Roger Federer ja Rafael Nadal, kuigi viimane on olnud kaunis hädas oma asjadega. Ka Novak Djokovic paistab silma erilise sitkuse ja südikusega – kui tundub, et nüüd on ta juba kindlasti out, siis tegelikult on tal alati järgmine käik võtta,“ toob Mati näiteid.

Ka Grant Thornton Rimessi 70st töötajast on Mati tänaseks umbes kümnendiku innustanud tennisemängu harrastama. Sel suvel korraldatakse juba kolmandat korda võistlustreeningut, kus algavad saavad treenerilt õpetust ja edasijõudnud võivad võistlusel mõõtu võtta. „6–7 inimest meie firmast on tennis juurde tulnud ja mängivad regulaarselt,“ täpsustab Mati.

TERAVAT SERVI MATILE!

**Tarmo Rahkama,
Grant Thonton
Rimessi
auditijuht,
vandeaudiitor**

Kui möödunud aastal Mati poolt kolleegidele korraldatud tennisemängu tutvustavale üritusele läksin, oli see minu esimene kokkupuude tennisega. Leidsin, et see on tore ja hea intensiivsusega spordiala, mis pakub ka head võimalust suhtlemiseks.

Pirital toimunud üritusel said need, kes tennisega olid juba varem kokku puutunud, omavahel mängida ning päris roheliste tutvustati põhitõdesid: kuidas seista, reketit hoida jne. Seejärel saime õpitut ka väljakul omavahel mängides proovida, et tunnetus kätte saada. Sellest üritusest osavõtnuist jäi neljaliikmeline seltskond edaspidigi tennist mängima, sealhulgas mina.

Matiga pole ma veel julgenud mängida, aga ehk sel suvel järjekordsel Grant Thorntoni tennisemängu üritusel saan seda teha. Eks ole näha, kas õnnestub mõni punkt võtta või mitte. Mati valitseb palli hästi, oluliselt paremini kui mina, kes ma käin ainult kord nädalas mängimas. Jooksmise kohta öeldakse, et kaks korda nädalas jooksmas käimine hoiab vormi, kuid 3–4 korda nädalas parandab vormi. Küllap võib sama ka tennisega öelda.

Kolleegidega koos sportimine on Grant Thornton Rimessis üldse väga populaarne. Lisaks tennisemängule osaleme Stamina jooksupäeva ja kõnnisarjas ning eelmisel aastal tehti esimest korda golfi tutvustav üritus. Sportimine vabastab kehas endorfiini ja toob naeratuse näole!